ZPRAVODAJ BAPTISTICKÝCH SBORŮ V ČR, vydává Síť víry, volné sdružení baptistických sborů, skupin a jednotlivců, *www.sitviry.cz*. Informace a články do Zpravodaje můžete zasílat na adresu *zpravodaj.sitviry@gmail.com*. Vyšlo v srpnu/září 2017. Stran 36. Ke stažení zdarma.
Typografie a sazba Martin Urbánek.

ZPRAVODAJ BAPTISTICKÝCH SBORŮ V ČR

2/2017

Ročník I

Úvodník → → →

KÁZÁNÍ — 2

OČIMA MLADÝCH
Odsouzení — 7

REPORTÁŽ
Cheb—Aš (1950) — **8**

EKUMENA
Remake Mariánského sloupu — **9**

ZE SVĚTA BAPTISTŮ
Bůh při díle na černomořském pobřeží — 14
Rezoluce BWA — 16
Dopady otroctví na jezídské dívky a ženy — 16

GLOSA
Kam se poděly ty starý zlatý časy — **18**

BAPTISTICKÉ ČASOPISY
Posel pokoje — **20**

POZVÁNKY
70. výročí sboru BJB v Žatci — 22
Instalace kazatele ve sboru BJB v Liberci — 23
Studium na DORKAS — 24

ROZHOVOR
S bratrem Pavlem Coufalem v Životě víry — **26**

ZE SBORŮ — 27

KOŘENY BAPTISMU
Deklarace náboženské svobody 1939 — **29**

VÝVOJ V BJB
Dopis sborům BJB — 30

KNIHY — 34

EDITORIAL

Na ukázku.

POSEL POKOJE.

Vychází 1. dne každého měs. ve Vršovicích u Prahy.

Jeden Pán, jedna víra, jeden křest. Efezk. 4, 5.

Ospravedlnění tedy jsouce z víry, pokoj máme s Bohem skrze Pána našeho Jezukrista. Řím. 5, 1.

Nemajíť žádného pokoje, praví Bůh můj, bezbožní. Iz. 57, 21.

Předplatné ročně pro: Zahraničí 60 kr. Německo 1 m. 20 pf. Ruské 1 rubl Amerika 50 cents.

Ve Vršovicích u Prahy, dne 5. prosince 1892.

Milé sestry, milí bratři,

se začátkem babího léta vychází druhé číslo Zpravodaje baptistických sborů v ČR. Svým dalším číslem Zpravodaj s odvahou kráčí ve šlépějích dřívějších baptistických periodik. Kontinuita Zpravodaje s předchozími časopisy v baptistické tradici se projevuje i v jejich postupném představování. V tomto čísle začínáme podrobným pojednáním časopisu ***Posel pokoje***, nejstaršího časopisu baptistů v Čechách, z pera Miroslava France.

Dnes více než kdy jindy slýcháváme při mezisborových debatách, i z některých baptistických kazatelen, texty Písma o beránících a vlcích. Osvěžující výklad těchto textů poskytuje v úvodu současného čísla svým ***kázáním*** Jaromír Šamánek, jeden z dosud žijících bratří seminaristů baptistického semináře v Praze zrušeného v roce 1950 komunistickým režimem. I mladou generaci zajímají hloubavá a nesnadná témata. Jedním z nich se zabývá v rubrice mladých pisatelů Alena Hrůzová ***z chebské baptistické mládeže***. K problémům současného světa se v červenci vyslovil ***koncil BWA***. Předkládáme jednu z jeho rezolucí k zamyšlení, spolu s příběhem o sou-

časném ***utrpení náboženské menšiny Jezídů***, popsaným novinářkou Markétou Žižkovou. Z místní ekumeny Zpravodaj přináší obsáhlý článek Petra Hlaváčka zabývající se událostmi spjatými se snahami o znovuobnovení Mariánského sloupu na Staroměstském náměstí v Praze. ***O domácím dění v BJB*** uvádíme glosu Štěpána Křivánka a z dalších zpráv ze sborů vyjímáme pozvánku na zářijové ***výročí sboru BJB v Žatci***. Nezapomínáme také na ***Rozsévač***, společný časopis baptistů v ČR i na Slovensku. V tomto ohledu avizujeme podnětné články k přečtení v jeho následných číslech.

Zpravodaj baptistických sborů poskytuje místo ke sdílení a je přitom nesen dědictvím českého i evropského baptismu. Vychází z potřeby a touhy baptistických sborů v Čechách i na Moravě sloužit jedni druhým zprávami pro potěšení, povzbuzení, vzdělávání i poučení. Vznikl na dobrovolném základě zdola, jak je to v pojetí víry a praxe baptistů obvyklé. Ke své existenci nepotřebuje žádných z vrchu organizovaných struktur či autorit. Dýchá a žije díky bratřím a sestrám ochotným se sdílet, čehož je toto druhé číslo dokladem. Přejme do dalších čísel ZpraBaSu, jak již jeden kazatel vytvořil pro Zpravodaj příhodnou zkratku, nadále obětavé přispěvatele z členstva baptistických sborů a stejně tak i čtenáře zušlechtěné jeho obsahem.

Lydie Kucová

KÁZÁNÍ Člověk jako vlk i beránek

Izajáš 11, 1–6

1 *I vzejde proutek z pařezu Jišajova a výhonek z jeho kořenů vydá ovoce.* **2** *Na něm spočine duch Hospodinův: duch moudrosti a rozumnosti, duch rady a bohatýrské síly, duch poznání a bázně Hospodinovy.* **3** *Bázní Hospodinovou bude prodchnut. Nebude soudit podle toho, co vidí oči, nebude rozhodovat podle toho, co slyší uši,* **4** *nýbrž bude soudit nuzné spravedlivě, o pokorných v zemi bude rozhodovat podle práva. Žezlem svých úst bude bít zemi, dechem svých rtů usmrtí svévolníka.* **5** *Jeho bedra budou opásána spravedlností a jeho boky přepásá věrnost.* **6** *Vlk bude pobývat s beránkem, levhart s kůzletem odpočívat. Tele a lvíče i žírný dobytek budou spolu a malý hoch je bude vodit.*

Text ze začátku 11. kapitoly proroka Izajáše bývá často citován jako zaslíbení příchodu Mesiáše. V době, kdy Izrael již zdaleka není oním slavným královstvím jako za králů Davida a Šalomouna – když už z něho navenek zbývá jen nevýznamný pahýl či pařez – zaznívá zde pro něj i lidstvo slovo nové naděje. Pán Bůh na svůj lid nezapomněl; a nezapomněl ani na svá zaslíbení a svou smlouvu. Z toho pozůstalého pařezu z ostatků Izraele vyroste proutek, který se stane začátkem nového věku, nové milosti a přízně Boží. Na tomto zaslíbeném Mesiáši spočine Duch Hospodinův a On vysvobodí svůj lid ze všech křivd a bezpráví a nastolí vládu spravedlnosti. Jako

Další knihou pro mě vzácnou, nejenom svým jazykem, jsou ***Jímavé portréty biblických žen*** z pera evangelického teologa Milana Balabána, nesoucí podtitul Milovnice, trpitelky, bojovnice i kněžky noci. I tato kniha vyšla již dříve, 2009, ale stále se k ní vracím, protože je psána svěžím a poetickým jazykem jenž ozřejmuje mnohá sociální, etická a nábožensko-psychologická zákoutí biblického textu. V úvodu nazvaném Biblické ženy na cestách víry čteme: *...ženství vyrůstá z biblického zadání. Lidé byli (na rozdíl od zvířat, rostlin nebo kamenů) stvořeni proto, aby se stávali „Božím obrazem“ (Gn 1,27). Žena není jen samice, družka či průvodkyně muže. Vyzařuje totiž Boží mateřství, které nás kojí, sytí, vychovává; „vyvádí“ nás jako ptačí samice svá nezkušená ptáčata, učí nás létat jako ona biblickým svědkem zmíněná orlice; ta bdí nad svým hnízdem, vznáší se nad svými mláďaty a nosí je na svých perutích (Dt 32,11). Biblické ženy napodobují Božskou orlici a vnášejí do světa soucit a výhled do* ***budoucího***.

Recenzi na tuto knihu si můžete přečíst na stránkách časopisu Protestant: *http://protestant.evangnet.cz/veji-herbar-milana-balabana*

Slova útěchy od Johannese Møllehave, který chodí po ulicích Kodaně jako svého času Søren Kierkegaard a vnořuje se ve svých úvahách do hlubin dvou zdánlivě obyčejných dopisů adresovaných Kierkegaardově švagrové, jež je delší dobu upoutána na lůžko, mě zasáhla hluboko. Několik řádků v odpověď bližnímu a přesto přináší sklíčené duši opravdovou útěchu a naději v osamění plynoucího z utrpení nemocného opakovaně upoutávaného na lůžko. Útěcha by ale měla vycházet z nitra člověka, vyjadřující svoji osobní účast a vyžadující jistou opatrnost. Pravá útěcha nemůže osud trpícího zlehčovat, odvádět od sebe samého, ale naopak má vést ke vztahu lásky k sobě samému. Nikoli však k falešné sebelásce, ale ke vztahu lásky k sobě samému vycházejícího z víry.

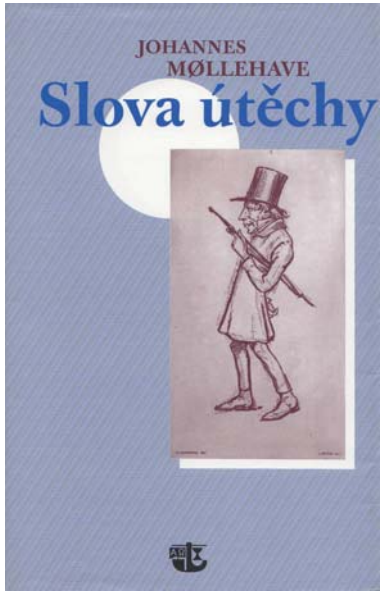

Terezie Dubinová, *Ženy v Bibli, ženy dnes*, Židovské muzeum v Praze, 2008. ISBN 978-80-86889-69-6

Milan Balabán, *Jímavé portréty biblických žen. Milovnice, trpitelky, bojovnice i kněžky noci*, Kalich, 2009. ISBN 978-80-7017-122-6

Johannese Møllehave, *Slova útěchy*, Kalich, 2011. ISBN 978-80-7017-160-8

– MaU –

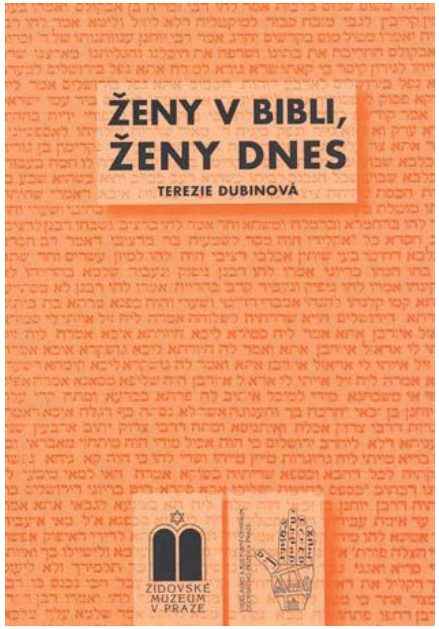

Ženy mají v mnohých textech Bible zásadní význam. Těžko si lze představit, zda by Jákob obdržel požehnání od svého otce Izáka, kdyby nebylo Rebeky. Anebo Debořina píseň, pravděpodobně nejstarší text Bible, také neodmyslitelně patří do hebrejského kánonu. Kniha Soudců by bez ní byla neúplná.

Terezie Dubinová představila na půdě Vzdělávacího a kulturního centra Židovského muzea v Praze cyklus přednášek, který byl později v redakci Židovského muzea vydán v knižní podobě pod názvem ***Ženy v Bibli, ženy dnes***. Kniha je staršího data, ale svoji pozornost si zaslouží, především protože nás seznamuje dvěma způsoby výkladu Písma.

Autorka sa snaží interpretovat přístupy a pohledy na ženy v judaismu především prostřednictvím tradičních rabínských komentářů biblických textů. Tradiční pohled je porovnáván s dnešním postojem žen, které díky zrovnoprávnění vstoupili do procesu interpretace Bible a přinášejí tak nový pohled na tyto texty. Terezie Dubinová předkládá čtenářkám a čtenářům možnost porovnání tradičních rabínských komentářů s dnešními feministickými interpretacemi, aby si tak mohli vytvořit vlastní postoj k oběma pohledům. Vzhledem k tomu, že vědecká diskuze a odborná literatura k tomuto tématu jsou v českém prostředí spíše neznámé a nepublikované, je tento sborník svým způsobem unikátní.

Krátký rozhovor s autorkou o této knize si můžete poslechnout na stránkách Českého rozhlasu:

http://www.rozhlas.cz/nabozenstvi/zpravy/_zprava/vychazi-soubor-prednasek-zeny-v-bibli-zeny-dnes--548287

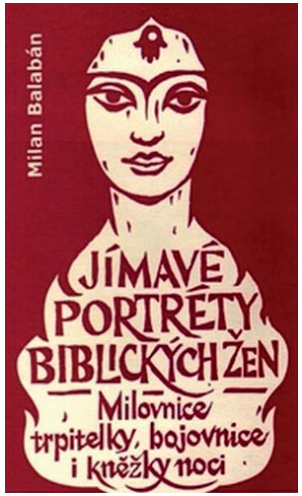

důsledek této vlády nastane dosud nepoznaný a nevídaný pokoj. Ten je zde překrásně vykreslen jako obnovení rajského souladu mezi veškerým stvořením.

Zaměřím svou pozornost na jeden detail tohoto obrazu, a sice na vlka a beránka, kteří si tam v míru pobývají. Tyto dva symboly – tedy vlk jako šelma, predátor, kořistník, jako symbol násilí a zlého, a vedle beránek nebo ovečka jako symbol pokoje, neútočnosti, bezbrannosti a také jako symbol smírčí oběti – se nacházejí v Písmu často. Všimněme si několika míst, kde je řeč o obou. Taková varianta přečteného zaslíbení je v předposlední kapitole Izajáše 65,25 „Vlk a beránek se budou pást spolu". Ale také v Novém zákoně čteme například v Mt 10,16 „Posílám vás jako ovce mezi vlky"; nebo Mt 7,15 „Varujte se falešných proroků, kteří k vám přicházejí v rouše ovčím, ale uvnitř jsou vlci hltaví". A také u Jana v 10. kapitole, v onom úchvatném vyprávění o dobrém pastýři, čteme od 12. verše, jak nájemník, jehož nejsou ovce, vida vlka, utíká a vlk lapá a rozhání ovce. Kdežto dobrý pastýř za své ovce život pokládá, aby je zachránil. Všechny novozákonní citáty mají společné to, že jako vlky nebo ovečky vidí lidi. Vidí za nimi lidské smýšlení, postoje, životní orientaci, jejich činy. A věřím, že nejde o nějaké znásilnění Izajášova textu, budeme-li i zde za obrazem vlka a beránka vidět člověka.

Ať se podíváme do kteréhokoli období historie, nebo se kolem sebe rozhlédneme v současnosti, vidíme, že vedle sebe žijí lidé typu beránka či ovce, i typu vlka. Jedni žijí pokojně a mírumilovně, živí se tím, co nabízí příroda a co si vydobydou svojí poctivou a trpělivou prací. Nikoho nezotročují, neutiskují, nevykořisťují, neokrádají, nikomu vědomě neubližují ani nikoho neokřikují či nezastrašují. A pak vidíme lidi jednající obráceně. Žijí především z kořistění, z výsledku práce jiných, ty slabší a pokojné bez rozpaků zotročují, utiskují a všelijak si podmaňují, ohrožují a okrádají. Někdy otevřeně, hrubou silou, jindy skrytě, vychytrale, přes záminky různých slibů, záruk, protislužeb, nebo křikem a pohrůžkami, že s jinými vlky by to bylo ještě horší či dražší.

Této situace jsou si lidé vědomi a hledají – alespoň někteří – řešení či východisko. Nabízejí se dvě linie lidských řešení. Jedna varianta by chtěla chránit pokojné ovce způsobem, že by prostě vlky nějak umlčela nebo spoutala zákony, izolovala, či dokonce nějak odstranila nebo vyhubila. Nu a druhá varianta je zase obrácený extrém. Aby vlci nemohli na pokojných ovečkách jen tak beztrestně kořistit, nebo jim jakkoli ubližovat, tak ty slabé a bojácné bezbranné ovečky převychováme. Naučíme je, aby tolik vlkům neuhýbaly, aby se nedaly ani ponižovat ani okrádat, vyzbrojíme je a naučíme je bránit se.

Obě tyto možnosti se v různých modifikacích objevovaly a objevují kolem nás neustále. Ohledně první varianty o umlčení vlků, kolikrát lidé mysleli a hlásali, že všechno zlo je třeba v cizí nadvládě, nebo v otrokářích, nebo ve šlechticích, nebo v kapitalistech a zbohatlících. Ale do ráje to lidi nikdy nepřivedlo. Pokud se podařilo odstranit jedny vlky, přišli jiní, nebo nejednou vyrostli noví vlci z vlastních řad a celý ten bolestný problém pokračoval a pokračuje dál. A co s druhým

řešením, které navrhuje ovečky převychovat, aby se vlkům dokázaly bránit? Nu ale ozbrojené ovce by už nebyly ovečky, nýbrž také vlci. A i když vlk vlka již tak snadno napadnout nemůže, představme si, kam by toto vedlo. Pokud by tu žily pouze šelmy zvyklé na kořist, kde by brali obživu? Kdo by pracoval? A co děti, co starší a zesláblí, co nemocní a postižení? Anebo si představme a domysleme společenství lidí kde každý se má před každým na pozoru, každý každého hlídá, každý chodí dobře ozbrojen a raději ne sám, ale ve dvojici či skupině, každé dveře jsou opancéřované, každé okno zamřížované atd. To asi nikomu ráj nepřipomíná.

Tuto napohled bezvýchodnou situaci naštěstí pozoruje také sám Stvořitel a Spravedlivý Soudce, Pán Bůh. A má pro člověka a jeho problémy i bolesti velkolepé řešení. Kdo by mohl poradit a pomoci lépe, nežli ten, kdo člověka stvořil a kdo jej zná do všech podrobností a hnutí mysli? A zná jej ještě i tak, že ve svém Synu Ježíši Kristu sám sestoupil mezi lidi? Kdo by mohl lépe člověku rozumět a kdo by mohl nalézt pro lidstvo kvalifikovanější pomoc? A to je vlastně evangelium. Radostná zpráva o tom, že Pán Bůh na člověka nezanevřel pro jeho vzpouru a neposlušnost. A že Pán Bůh není nějaký neosobní chladný princip či zákon, ani jen nějaká strohá a nemilosrdná spravedlnost. Ale že je člověku milujícím Otcem a jako takový přeje svým dětem jen to nejznamenitější. Pro ty, kteří mu uvěří a přesměrují svůj život podle Jeho vůle, připravuje nový domov. Domov, kde nikdo nikomu nebude vlkem, kde nikdo nebude lhát, pomlouvat, závidět, či druhému ubližovat. Ale všichni budou v blízkosti svého Spasitele plni lásky, vděčnosti a chvály. Sám Bůh setře všelikou slzu z očí těch svých a nebude tam již ani smrti. To je slavná naděje všech křesťanů.

Ale co tedy nyní? Jak se máme vypořádat s rozporem mezi vlky a ovečkami než se nebeský soudce plně ujme vlády? Písmo nám opět mnohé napoví. V tom čteném oddílu Izajáše čteme, že proutek vyroste z pařezu Izai. Izai (nebo Jišaja) byl otec krále Davida. Jde tedy o potomka z rodu Davidova. Tento titul je v Novém zákoně jednoznačně připisován Ježíši Kristu. Proto si dovolím říct, že ten malý chlapec, to pacholátko, které povede onen zázračný houfec šelem a bezbranných, je betlémské pacholátko, tedy Ježíš. Tam, kde je Kristus pozván do čela, do vedení, tam se dějí zázraky. Vlk leží vedle beránka, aniž by mu naháněl hrůzu, ohrožoval ho, nebo mu ubližoval. Jakoby pozbyl přirozenost šelmy. A vedle beránek neprchá, netřese se strachy, nehledá úkryt před vlkem. Jakoby odněkud přijal sílu a víru, že mu vlk ublížit nemůže. A tam vepředu je to malé pacholátko. Myslím, že i tato výpověď má svůj význam. Že zde Mesiáš není zpodoben jako mocný vítěz, ale jako malé bezbranné dítě. Víme, že mnohá zvířata, třeba i jinak nebezpečná, malému dítěti neublíží. Říká se to hlavně o psech a o koních. V některých bájích čteme o tom, že i taková šelma, jakou je vlk, ušetřila malé dítě. Třeba Romula a Réma – bájné zakladatele Říma – údajně odchovala vlčice. Nebo v Kiplingově Knize džunglí se také vlk ujme malého Mauglího. Jakoby se před tou slabostí a bezbranností zastyděla a zastavila i brutalita šelmy.

držen: debatu na RZS, poté debatu na sborech a pak teprve hlasování na SD.

Dále má BJB nástroje jak si poradit ve sporných situacích. Má k ruce nástroj smírčí komise, která z pověření SD řeší spory mezi sbory. V Organizačním řádu čteme o dalším nástroji:

„8. Sbory, které nerespektují výsledky jednání SD a neplní bez vážných důvodů přijatá usnesení (týkající se nejen finančních závazků) a jejichž jednání se Smírčí komisí nepřineslo nápravu, ztrácí pro další Sjezd, případně Sjezdy, své hlasovací a volební právo, a to až do doby sjednání nápravy. O této sankci rozhoduje SD 2/3 většinou přítomných delegátů. Účast na Sjezdu delegátů ani jednací právo nejsou tímto ustanovením dotčeny.“

Jestliže jde o spor teologický, bylo by logické požádat o stanovisko teologickou komisi. Návrhy na vyloučení sboru, nebo výzvy k vystoupení z BJB jsou jistě jasným důvodem pro důsledné využití všech nástrojů a dodržení společných pravidel. Máme za to, že nyní je čas tyto nástroje použít.

(7) Závěrem chceme vyjádřit politování nad tím, že v poslední době padla na různých komunikačních kanálech značně nevybíravá slova. Snad na tom neseme svůj podíl. Způsob jakým hájíme svobodu svědomí a náboženskou svobodu, však není důsledkem naší svévole nebo pýchy, ale důsledkem slyšení Kristova evangelia, ke kterému se i nadále upínáme.

S pozdravy v Kristu Ježíši,
sestry a bratři sboru BJB v Praze 4
Na Topolce, v Praze 3. září 2017.

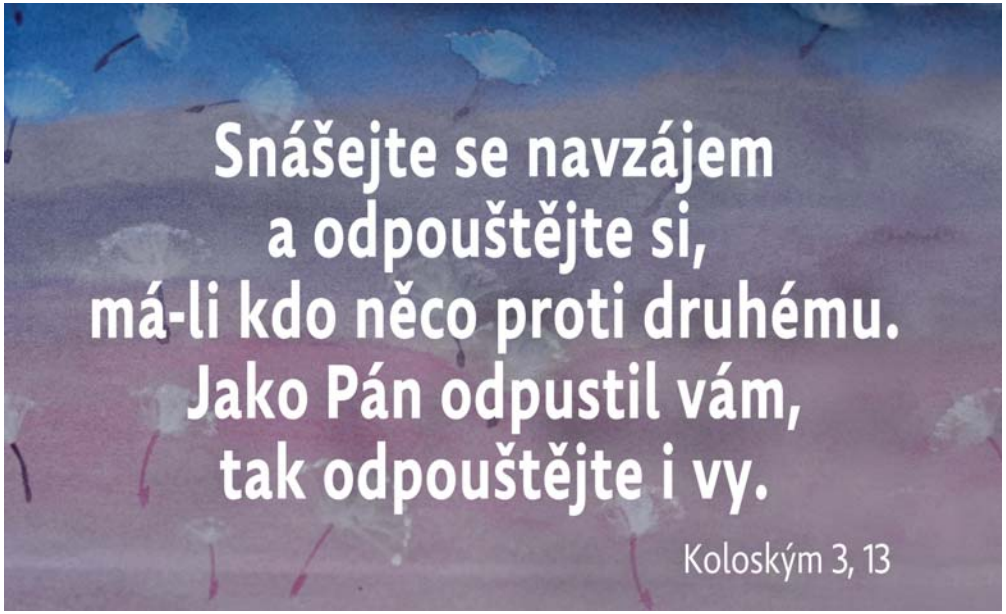

Neznamená to ale náš odchod z BJB! Je to podobné (ale jistě ne totožné) jako se členstvím jiných sborů BJB v České evangelikální alianci: náš sbor bude zároveň členem nově registrované náboženské společnosti i BJB. Zákon o církvích i Ústava ČR zaručují svobodu vyznání a neomezují svobodu jednotlivce hlásit se k více náboženským společnostem nebo církvím. V baptistickém pojetí to vidíme jako oprávněné, jelikož „vzájemný svazek uskutečněný v místním sboru vede k vytváření širších svazků mezi sbory a společenstvími sborů kdekoliv je to možné“. (Zásady a stanoviska baptistů bod 9)

Tuto náboženskou společnost zakládáme v podobě, která je otevřená pro členství dalších baptistických sborů i jednotlivců a o jejím zakládání vás budeme dále informovat.

Velice nás mrzí, že vývoj v BJB dospěl až do tohoto stavu. Přáli bychom si BJB v tom podstatném jednotnou. S ohledem na soudržnost Jednoty nabízíme, že proces zakládání náboženské společnosti případně odložíme nebo zastavíme pokud pomine ohrožení našeho sboru, tedy: (a) pokud budou ze strany VV BJB poskytnuty závazné záruky o dodržování řádů BJB, zejména těch, co se týkají samostatnosti sboru a samostatnosti sboru při nakládání se sborovým majetkem a zároveň pokud (b) usnesení SD 2017 č. 18, body 2–4 a č. 22 týkající se našeho sboru budou Sjezdem delegátů revokována.

(5) Co se týká tématu, které dnešní situaci odstartovalo, šlo o debatu ohledně výkladu Písma obecně. O pojetí Písma znovu svědčíme, že evangelium Ježíše Krista je nám centrem Písma a hlavní zprávou, kterou Bůh pomocí svého svatého Ducha lidem skrze Písmo sděluje (taková formulace je obsahově shodná s body 1 a 2 Zásad a stanovisek baptistů).

V rámci této diskuse o výkladu Písma vyvstala nesnadná podotázka, která se ne úplně šťastně stala otázkou centrální, tedy otázka, co Písmo říká o stejnopohlavních vztazích nebo celkově o tzv. homosexualitě. Není pravdou, že by se celý náš sbor ztotožňoval s postoji kazatele Jana Koukala. Náš sbor nemá k podrobnostem této otázky jednotné stanovisko. Není nám to ovšem na překážku, jelikož tuto otázku nechápeme jako centrální. Náš sbor se jednotně vyjádřil ve smyslu, že nechce o hříchu mluvit nepatřičně a nechce zavdávat příčinu ke zjednodušujícím odsudkům.

K podrobnostem této tématiky i výkladu míst Písma, která se o těchto otázkách zmiňují, by bylo snad vhodné svolat zvláštní setkání, jelikož pomocí korespondence se nám zatím nedaří najít společnou řeč. Odkazujeme zde ke střízlivě formulovanému dopisu 2. sboru BJB v Chebu ze dne 25. června 2017, který nedávné události proběhlé v BJB shrnul velice přehledně. Náš sbor se k tomuto tématu vrátí ještě v příštím dopise.

(6) Velice se pozastavujeme nad tím, jak se letošní usnesení SD snaží nastalou situaci kvapně a rázně vyřešit. U všech rozhodnutí v BJB máme dohodnut řádný postup, který nebyl do-

Je tomu už hodně dlouho, kdy jsem byl nucen pracovat v uhelném dole u Kladna. Tam se mnou pracoval a také bydlel na ubytovně jeden chlapec přibližně mého věku, ale téměř o hlavu větší a celkem mnohem urostlejší a silnější. Také boxoval a nevyhnul se žádné rvačce, kde mohl jiným i sobě ukázat, jaký je borec. Když se tak jednou na ubytovně chlubil, že tam nemá sobě rovného soupeře a že může zmlátit koho si vzpomene, tak jsem prohodil, jestli by dokázal zbít i mne. Nejdřív s úsměškem odpověděl, jestli si dělám legraci, že i s připoutanou pravou rukou. Ale když jsem mu řekl, že jsem to myslel jinak, že přece ví, že jsem o hodně slabší, že v čem mám odlišné názory, to že mu říkám v dobrém a na rovinu, že ho sám nijak neprovokuju, ba v jistém smyslu jsme kamarádi a jestli by mě dokázal zbít. Tak se trochu zarazil a pak před všemi řekl asi toto: „A víš, že máš pravdu, že tebe bych uhodit nedokázal? To bych spíš zmlátil toho, kdo by ubližoval tobě.“ To jen taková malá ilustrace k tomu malému pacholátku. Skutečností totiž je, že jsou lidé bez studu a s tak otupělým svědomím, že nejen že je něčí slabost či bezbrannost nezastaví, ale naopak si takové vybírají jako oběti své zvlčilosti a svých zlých činů.

Cesta křesťana je cestou za Ježíšem. On řekl: „Učte se ode mne, neboť jsem tichý a pokorný srdcem.” On sám neodsoudil ani celníka, ani cizoložnou ženu, ani Petra když ho zapřel, ani pochybujícího Tomáše. A nás zve k následování. Cesta za Ježíšem je úzká, někdy strmá i bolestná. Pán Bůh nám neodstraňuje z cesty všechny vlky a šelmy, ani nás vždy nevystříhá každé nesnáze či problému. Není to však proto, že by nás neměl dost rád. Ono totiž není vždy jednoduché a snadné vést onu čáru mezi vlky a ovečkami. Kdyby se mělo vymýtit beze zbytku všechno zlé, kdo by obstál? Kde jsou lidé, kteří nikdy v životě nikomu neublížili, nikomu nikdy nezáviděli, po ničem cizím nikdy nezatoužili, vždy mluvili pravdu a vždy byli spravedliví? A tak spravedlivý soud by neminul nikoho z nás. Řez mezi dobrým a zlým, mezi vlkem a beránkem, by mnohdy vedl středem našeho srdce. Bez oběti Ježíše Krista a bez odpuštění hříchů kde bychom byli? Z Boží milosti žijeme všichni. I ti kteří Boha popírají nebo urážejí. Proto v Písmu čteme podobenství o pšenici a koukolu (Mt 13,24–30). Vzpomeňme také na příběh apoštola Pavla, než se setkal se svým Spasitelem a Pánem, když pronásledoval Ježíšovy učedníky. Nebyl v té době chápán jako vlk? A představme si, kdyby byl tehdy umlčen! Kolik škody by to bylo nejen pro něj a prvotní církev, ale pro všechny křesťany až po dnes. Podobně i my jsme byli kdysi těmi venku. A jen díky Boží trpělivosti a shovívavosti jsme dnes zde, jako dědicové oné slavné naděje. Buďme za to vděčni a přejme tu dobu milosti i těm, kteří jsou doposud mimo.

Pán Ježíš říká: „Posílám vás jako ovce mezi vlky.“ Tedy nijak nás od vlků neizoluje. Máme žít vedle nich, ale ne tak, jako žijí oni. Nýbrž jako budoucí občané Božího království, kteří se již seznamují s jeho zákony a učí se již zde a nyní podle nich myslet i jednat.

Proto neodplácejte zlým za zlé. Uprostřed lhářů mluvte vždy pravdu. Uprostřed zlodějů a podvodníků buďte poctiví, vydávejte vždy dobrou poctivou míru, ba navršenou. Uprostřed násilí

Jaromír Šamánek (nar. 1931) *studoval koncem 40. let na baptistickém teologickém semináři vedeném Dr. Procházkou. V minulosti hostoval kázáním na několika sborech BJB, naposledy dojížděl sloužit Božím Slovem do Suchdolu nad Odrou, někdejší stanice ostravského sboru. Je členem sboru BJB v Praze Na Topolce.*

a hrubostí vy buďte mírní a laskaví. Uprostřed lakomců a závistivých vy buďte štědří a přejícní. Uprostřed pomstychtivých vy buďte milosrdní a odpouštějící. Uprostřed bědujících a naříkajících vy za všechno děkujte a chvalte Pána. A uprostřed tmy, tápání, nejistot a zvlčilosti tohoto věku buďte oázou světla, pokoje, tichosti, trpělivosti a lásky. Náš Pán – Beránek Boží – šel cestou sebeoběti. To má být i naše cesta. Třeba se někdo před svědectvím vašeho života zastydí a přestane jednat jako vlk. Ale i když se tak nestane, raději trpte škodu jako spravedliví. A nebojte se vlků! Nebojte se těch, kdo mohou zabít vaše tělo, ale duši zahubit nemohou. Bojte se toho, který může tělo i duši zahubit v pekle.

Závěrem již jen stručná myšlenka, zda nás Písmo vede k naprosté trpné pasivitě před zlem. Není tomu tak! Proti zlu a hříchu bojovat máme. Především při sobě. Ne však proti lidem, kteří se zlu propůjčují. To je nám ovšem vzdálené pojetí a jde nějak proti srsti naši pokřivené přirozenosti. To by si ovšem zasloužilo zvláštní zamyšlení, zvláštní výklad.

Asi nejsrozumitelnější je výrok apoštola Pavla v Ef 6,12: „Nevedeme svůj boj proti lidským nepřátelům, ale proti mocnostem, silám a všemu, co ovládá tento věk tmy, proti nadzemským duchům zla."

Tedy nevedeme boj proti lidem, ani proti lidem-vlkům, lidem-šelmám, lidem zlým, ale proti myšlenkovým proudům zla, proti jakési zlé atmosféře, zlému ovzduší – proti zlým náladám, proti lživým pomluvám, proti šíření názorů propagujících a ospravedlňujících nepoctivost, nemravnost, násilí, rasismus apod. Tedy takové ty názory, že „kdo nekrade, okrádá vlastní rodiny"; nebo třeba, že „kdo chce s vlky žít, musí s nimi výt" apod. Zde má Ježíšův učedník vědět, kam patří a komu uvěřil.

Proto požadavek pokání, znovuzrození. Proto ona varování „netáhněte jha s nevěřícími" nebo „nepřipodobňujte se světu tomuto". Nejde o to přidat něco k Božímu dílu spásy. Bůh nás pozval a přijal takové, jací jsme byli. Ale na tom, kdo chodí s Ježíšem, to má být znát. Má se lišit podobně jako se liší vlk od ovečky. Vlk i ovce jsou z masa a kostí, v žilách jim proudí krev, oba potřebují potravu, oba jsou zranitelní a smrtelní. A přece se tak výrazně liší ve svém jednání. Nebojme se být ovečkami dobrého nebeského pastýře. Nebojme se chodit po jeho pastvách, i kdyby podle měřítek tohoto světa vypadaly chudé nebo riskantní. Bůh se k nám ve svém Synu sklání jako Otec, a jeho dary i jeho rady jsou to nejlepší, co bychom si mohli přát. Důvěřujme mu! Důvěřujme Jeho Slovu a dejme se vést Jeho Duchem.

Jaromír Šamánek

BJB XI.c). Z našeho pohledu se ovšem také letošní SD rozhodl v nesouladu až rozporu s našimi řády, když uplatňuje v BJB doposavad neznámé mezisborové nebo „církevní" napomínání a „kázněni" našeho sboru. Tím se SD snaží zasahovat do výsady a odpovědnosti sboru naslouchat Kristovu evangeliu a dle něj také jednat.

(3) Vedle této spíše praktické roviny věci se jen těžko srovnáváme se signály, které BJB za poslední dobu vydává. Více věcí svědčí o ústupu od tradičních baptistických důrazů a o posunu směrem k presbyterně spravované církvi (presbyterně-kongregační Církvi bratrské, nebo presbyterně-synodní ČCE). V čem tento ústup vidíme?

V mnoha sborech BJB nemají rozhodující hlas řádná sborová shromáždění, ale staršovstva a kazatelé. Často nejsou otázky diskutovány mezi členy sboru, protože členové nejsou o dění v BJB informováni. Je tím opouštěn kongregační způsob spravování sborů i BJB a také její demokratický způsob rozhodování.

Dalším dokladem stejného jevu jsou také konference mládeže, kam hostitelské sbory v posledních letech odmítají zvát řečníky, s kterými nesouhlasí (ačkoli tito svou službu nabízejí). Dochází tak k jednostranné výchově mládeže a potlačování demokratičnosti mezi sbory v BJB.

V méně nápadné podobě se tento posun k jinak organizované BJB projevuje v ochotě mnohých sborů doplňovat dokumenty a řády BJB o vymezující formulace. Ztrácí se tak myšlenka co nejstručnějších zásad, které umožňují nejširší svobodu a nejširší sounáležitost sborů. Prakticky to pak vede k vypuzování sborů, které se liší v jednotlivostech.

V neposlední řadě sem patří snaha o zavádění „církevní kázně" a snaha prosadit závazná vyznání víry. Do přihrádky kongregačního zřízení jistě nepatří ani způsob jednání několika předchozích výkonných výborů, které v určitých klíčových situacích jednaly bez pověření SD a/nebo samy sebe stavěly do role soudců nebo vůdců. (Otázku pobírání státních dotací na platy duchovních, která ukazuje k nedůslednosti v pochopení baptistického důrazu na odluku církve a státu, a která byla také plodem těchto tendencí, zmiňujeme již pouze na okraj.)

V této souvislosti odkazujeme na návrh sboru BJB ve Vikýřovicích na SD 2016 č. 11 a na usnesení SD 2017 č. 17, které na tyto jevy poukazují, a s kterými souzníme. Věříme, že žít v lásce a naslouchat si navzájem znamená přijímat jeden druhého v obohacující různosti. (Ef 4,2b–3)

(4) Jelikož jsme tímto vývojem v BJB jako plnoprávný baptistický sbor ohroženi, rozhodli jsme se podniknout kroky, kterými chceme zajistit další existenci baptismu v ČR jak jej chápeme i další existenci našeho sboru. Zakládáme proto novou náboženskou společnost, prostřednictvím které nabudeme vlastní právní subjektivitu nezávisle na BJB.

Víte, že vládcové panují nad národy a velicí je utlačují. Ne tak bude mezi vámi: kdo se mezi vámi chce stát velkým, buď vaším služebníkem; a kdo chce být mezi vámi první, buď vaším otrokem.

Mt 20,25b–27

Vážení členové baptistických sborů, milí sourozenci v Kristu, tento dopis je reakcí na usnesení SD BJB z 22. dubna 2017.

(1) Předně chceme, aby jasně zaznělo, že jako sbor nechceme ukončovat své členství ve svazku sborů BJB. **Nechceme ani z BJB vystupovat.**

Cítíme se být součástí BJB, vážíme si sounáležitosti s ostatními sbory BJB i sounáležitosti se zahraničními baptisty v EBF a BWA. Jsou nám drahé společně sdílené důrazy i dědictví baptistického hnutí. V roce 2019 bude Jednota slavit 100 let od svého založení. Byli jsme jako sbor (stanice Vinohrad) u jejího zakládání a chceme být společně se slovenskými sbory i při oslavách jejího stého výročí. Pankrácký sbor má v Jednotě své pevné místo a vzešlo z něj nemálo v BJB činných bratří jako byli Jindřich Procházka, Stanislav Švec, Rudolf Petr, Petr Macek, Pavel Vychopeň nebo Petr Červinský. Mnozí z nich působili řadu let v roli tajemníků VV BJB. Sbor byl úzce spjat s teologickým seminářem, který vychoval pro BJB řadu českých i slovenských kazatelů jako Daniela Průšu, Viléma Jersáka, Pavla Kondače, Daniela Šalinga a mnohé další.

Náš sbor tedy v BJB má své pevné místo a chceme, aby toto bylo vzato na vědomí přednostně.

(2) Možná mnozí z vás chápou, že usnesení SD 2017 náš sbor ohrožují. A to nejen co se týče členství v BJB, ale také proto, že ohrožují naší existenci jako samostatného sboru. Ukončením členství bychom totiž ztratili právní subjektivitu, s ní také IČO a chod našeho sboru by byl v mnoha ohledech vážně narušen. Jako odpovědní správci sboru nemůžeme takovou situaci riskovat.

Další věcí, která nás nenechává v klidu, je fakt, že český právní systém nerozpoznává kongregační zřízení jako správní alternativu. Důsledkem toho je, že jménem jakéhokoli sboru BJB může jednat bratr předseda VV nebo bratr tajemník VV a z pohledu státu k tomu nepotřebuje souhlas sboru. Navíc oba mohou jednat samostatně, tedy bez souhlasu druhého.

Za tohoto stavu věcí se náš sbor ocitá v situaci, kdy je na návrh sboru BJB Brno, kde je kazatelem bratr Pavel Coufal, vyzýván k opuštění BJB a zároveň bratr Pavel Coufal má jako předseda VV zákonné pravomoci náš sbor bez našeho souhlasu z BJB vyškrtnout a zrušit naši právní subjektivitu.

Dělo by se tak v příkrém rozporu s našimi řády. Tam je zaručeno právo sboru se samostatně spravovat a rozhodovat (Ústava BJB V. §6, Zásady a stanoviska baptistů bod 7, Základní dokument

Vlahý, avšak studený večer na horské chatě. V místnosti je kromě hromady poletujícího hmyzu také kroužek sedících děvčat.

„Cítily jste se někdy… odsouzené?“ ptá se Nicole vážným hlasem.

Následuje dlouhá chvíle poněkud trapného ticha. Zrovna, když se Nicole nadechuje, aby otázku více rozvedla, jedna dívka začne ostýchavě vyprávět, jak ji ve školce neprávem obvinili z krádeže panenky. Žalobcem byla holčička, která měla navlas stejnou panenku a někde tu svou ztratila, bylo jednodušší označit viníka, než zpytovat špatnou paměť a nepozornost. Po výbuchu smíchu následoval o trochu vážnější, ale notoricky známý příběh – parta holek na střední neustále pomlouvala a ponižovala spolužačku, která se chovala jinak. Další dívku odsoudili její příbuzní i známí kvůli údajně nevyjasněnému vztahu s chlapcem. Postupně mě opouští touha utrousit nějakou rádoby vtipnou poznámku, abych přerušila chmurnou atmosféru, a naopak se začínám přehrabovat ve vlastních myšlenkách.

Jisté je, že postupem života bývá jakékoliv odsouzení více a více fatální. Ve školce se zdvihne palec nahoru – bavím, obrácený dolů – nebavím. Za chvíli bývá vše jinak, palec se během čtvrt hodinky obrátí opačným směrem. Ve škole už je to složitější, odsouzenec je odvrhnut na okraj party nebo celého třídního kolektivu. Z pozice „losera“ se jen těžko škrábe nahoru mezi ostatní „top“ lidi – nepomáhá ani změna stylu nebo vizáže, ani změna chování, protože lze vždy najít další nedostatek, nad kterým se může třídní smetánka nadále pošklebovat. S přibývajícím věkem bývá člověk více a více samostatný, dokáže zaujmout nějaký postoj před okolním světem… ale jakmile odsuzují i ti, kteří by měli být na blízku, je jednoduché se úplně odříznout a být doslova na „opuštěném ostrově“. Jako Robinson nebo hrdina z Kafkova románu.

Slyším, jak se o okenní parapet líně rozpleskávají dešťové kapky. Vzduchem proudí další a další slova. Některé příběhy poslouchám napjatě, u některých mi myšlenky odbočují jinam. Vzpomínám na to, co jsem četla v Bibli, jak Ježíš ubezpečil Petra a ostatní učedníky. Aby ho mohli následovat, museli opustit mnohé, svůj dům, bratry, sestry, matku, otce i děti a majetek. Ježíš jim však řekl, že se všechno naše trápení a potácení se na okraji dostane k nečekanému zvratu, doslova o 180 stupňů. Nebude nikoho, kdo by tohle všechno opustil a zároveň nedostal spolu s pronásledováním stonásobnou náhradu a v přicházejícím věku život věčný. Mnozí první budou poslední a naopak, poslední budou první. Že bychom všechny tady jednou mohly být první? Nám stačí klidně být někde uprostřed, ale ne poslední, na konec už ne.

V místnosti zavládne další chvíle posmutnělého ticha. Naše skleněné pohledy pak vidím na chodbě, ještě než se jde

spát. Ach jo, takhle by to povídání končit nemělo. Pak se ozve Nicole: „Ten příběh o panence bychom mohly použít do naší scénky, která bude v pátek večer…“ Všechny se smíchem přikyvujeme a padají další nápady, co přidat. Pro dnešek by ta lítost stačila. My se, alespoň myslím, za nápady odsuzovat nebudeme.

Alena Hrůzová

REPORTÁŽ Cheb – Aš

Skupina věrných bratří a sester v Chebu a Aši, se svým nadšeným a obětavým pracovníkem br. Vil. Jersákem, pozvali si mne na evangelizaci. V Chebu sloužil jsem v neděli 19. 11. ráno, odpoledne i večer, a pak ještě v pondělí a v úterý večer. V neděli přijeli i z Aše, Sokolova a okolí, takže modlitebna v Chebu byla naplněna. Byl jsem Pánu vděčen za to, že jsem mohl poznat tuto skupinu bratří a sester z Rumunska. Je tu mezi nimi velmi hřejivé, bratrské ovzduší, takže se tu cítí člověk mezi nimi hned jako doma. Mladí lidé převládají. V úterý při posledním evangelisačním shromáždění vydal se Pánu mladý jinoch a jedna žena. Na obou bylo patrné, že to béřou vážně a že Duch Boží na jejich srdci mocně pracuje. Díky za ně Pánu.

Josef Dvořák (12. 3. 1889–6. 5. 1973) *ve 22 letech vydal své srdce Pánu a byl pokřtěn ve sboru baptistů v Brně. Pod vedením Františka Kolátora a profesora Václava Králíčka z něho vyrostl nadšený a horlivý misijní pracovník. Pracoval ve staršovstvu a později jako předseda sboru. V roce 1925 odešel pro rozpory s opozicí v otázkách duchovního vedení sboru do Ostravy, kde pořádal stanové misie, které byly základem velkého růstu sboru. V roce 1928 byl předsedou moravské župy a v roce 1929 celostátním předsedou v ČSR. V roce 1946 sloužil jako kazatel ve sboru v Kroměříži, pak ve Vsetíně.*

2017) zprávy o křtu ve sboru v Samsunu osobním pohledem kazatele Orhana Pıçaklara. Kazatel Pıçaklar ze Samsunu zasílá z tamějšího dění pravidelné zprávy Misijnímu odboru BJB, jenž má se sborem v Samsunu letitou spolupráci. Rozsévač rovněž chystá pro své budoucí číslo rozhovor s nově zvoleným předsedou a tajemníkem VV BJB, bratry Pavlem Coufalem a Janem Jackaničem.

-LKuc-

KOŘENY BAPTISMU Deklarace náboženské svobody

Kongres BWA, Atlanta 1939

Náboženství hodné takového označení spočívá v přesvědčení, že jednotlivá duše je vybavena pro přímý vztah s Bohem, má na něj právo a potřebuje jej. Upírat jakékoli duši požívání této výsady znamená odnímat jednotlivci toto vrozené a svaté právo a hanobit jeho důstojnost a význam coby jedinečné lidské bytosti. Každá podoba násilného bránění člověku nebo jeho omezování v kontaktu s Bohem je jak prohřešením proti jednotlivci, tak překážkou pro blaho lidstva.

Přiměřené instituce a podoby náboženství přispívají k přímému zakoušení vztahu s Bohem.

Dobrovolnost v osobní i kolektivní oslavě Boha, v chodu institucí i jejich službě, je zásadní pro zdravé náboženství i pro duchovní rozvoj společnosti.

Žádný člověk ani vláda či instituce – náboženská nebo sekulární, společenská ani ekonomická – nemá právo diktovat, zda vůbec a jak má člověk Boha uctívat.

Proto žádná státní autorita nemůže po právu pomocí zákona, dekretu či jakékoli jiné regulace zřídit nějaké náboženství a nebo zasahovat do jeho svobodného počínání.

Pojetí státní církve či náboženského státu je v obojím případě v přímém konfliktu s principem svobody. Svobodná církev ve svobodném státě, každá přispívající svobodně a užitečně do legitimní sféry a funkce strany druhé, jsou ideálem, ovšem bez jakékoli vzájemné finanční či administrativní závislosti. Žádný stát nemůže oprávněně dávat přednost jedné podobě náboženství před jakoukoli jinou nebo ji zvýhodňovat.

Setrvávajíce důsledně v naší baptistické praxi jsme povinováni trvat na plném přístupu každého člověka k absolutní náboženské svobodě, ať je jakékoli víry, nebo bez vyznání.

přeložil jGk & Pavel Vychopeň

Sledujte na YouTube pořad Luboše Hlavsy
https://www.youtube.com/channel/UCye7MJC-IIbFnEEKXHpg7fQ

• **Ekumenické vztahy:** Sbor BJB v Aši navázal vřelou spolupráci se Slezskou církví evangelickou augsburského vyznání (SCEAV). Kazatel Alois Boháček byl v loňském roce hlavním řečníkem festivalu XcamP určeného mládeži SCEAV. Letos na oplátku zavítal do Aše mužský pěvecký sbor SCEAV ze sboru s Třanovic a v létě také slezská mládež. Záznam písní pěveckého sboru ze Slezska v Aši si můžete poslechnout zde: *https://www.youtube.com/watch?v=oM9PfBHHBCA.*

• **Volby kazatele:** Ve sboru BJB v Žatci se v létě uskutečnily volby nového kazatele, jimž se stal bratr Stanislav Baláž ze Slovenska. Se sborem v Žatci sdílíme radost nad proběhlou volbou a bratru přejeme mnoho Božího požehnání v duchovní službě na novém místě v Čechách.

• **Jednání o mimořádné situaci v BJB:** Ve dnech 20.–23. 9. proběhne pravidelné každoroční setkání koncilu EBF, který se tentokrát koná v Jerevanu v Arménii. Při příležitosti koncilu je plánováno zvláštní jednání mezi tajemníkem EBF Tony Peckem a představiteli BJB, Pavlem Coufalem a Janem Jackaničem, o mimořádné a vyhrocené situaci v české baptistické jednotě.

• **Konference *Neboj se, toliko věř!*** se v roce 2018 uskuteční v Lovosicích ve sboru Petra Chelčického. Den konání je stanoven na 12. 5. 2018 a hostem bude Marek Orko Vácha, který bude hovořit na téma „křesťanství a životní prostředí“.

• **Díkuvzdání:** Nejbližší slavnosti Díkuvzdání se budou konat 24.9. ve sboru BJB v Aši a 1.10. ve sboru BJB v Teplé v KD Bezdružice.

• **Rozsévač:** Časopis Rozsévač připravuje pro své desáté číslo (vyjde v říjnu

Ve středu, ve čtvrtek a v pátek sloužil jsem zase v Aši. Finanční podporou této práce je několik, Pánu cele oddaných vdov, které svými posledními šárty většinou hradí všechny výlohy, spojené s touto misijní prací. Jejich boj o kus chleba není lehký. A přece nedají si vzít žádnou příležitost, kde mohou přiložit svou mozolnou ruku k Božímu dílu. Pomáhají i lidé mladí, a tak i zde tvoří všichni vespolek vzácnou skupinu Božích dítek, hořících pro rozšíření království Božího v těchto končinách naší vlasti.

Při konečném shromáždění, kterého se zúčastnili i z Chebu, byla přítomna řada nových přátel. Kéž si je Pán přitáhne k sobě blíž a rozmnoží jimi hlouček svých věrných v Aši.

Vy z Chebu i z Aše, jen statečně vpřed, Pán dá vám brzy okusit ovoce vaší věrné a obětavé práce.

Josef Dvořák (1950)

EKUMENA Spor o remake Mariánského sloupu

Odbor výstavby městské části Praha 1 vydal 21. června 2017 na základě žádosti Společnosti pro obnovu Mariánského sloupu a již dřívějšího souhlasu památkářů územní rozhodnutí o umístění stavby označené jako „Výstavba obnoveného Mariánského sloupu v Praze 1 na Staroměstském náměstí“. Jedná se o záměr navrácení památníku (sloup s hlavicí a se sochou Panny Marie, základ se schodištěm a balustrádou, sanktuář a rohové opěrné sloupky – podstavce pro anděly) na jeho historické místo. Napodobeninu původního barokního sousoší vytváří z vlastní vůle už od roku 1997 zadarmo sochař Petr Váňa z Karlíku s pěti dalšími kameníky.

Námitky proti projednávanému záměru obnovy Mariánského sloupu podaly Církev československá husitská, VERITAS – historická společnost pro aktualizaci odkazu české reformace a spolek EXULANT. Ve stanoviscích byly formulovány teze historicko-politického rázu, ke kterým však stavební úřad nepřihlédl, neboť dle jeho mínění nesouvisely s územním ani stavebním řízením. Proti obnovení sloupu následně koncem července vznikla péčí Davida

Louly petice, kterou podepsalo přes tisíc osob. O celé záležitosti bude zřejmě 14. září ještě jednat zastupitelstvo Hlavního města Prahy, které by mohlo v celé věci rozhodnout.

Sloup Neposkvrněné Panny Marie byl na Staroměstském náměstí vztyčen v roce 1650 jako projev díků Panně Marii za úspěšnou obranu Prahy před Švédy na podzim roku 1648. Stál pár kroků od místa, kde bylo 21. června 1621 popraveno 27 představitelů stavovského povstání proti panování Habsburků. Podstavec sloupu tvořily tři stupně se schody. Na horním stupni byla balustráda se zábradlím a sloupky. Na čtyřech sloupcích stály sochy andělů přemáhajících ďábly znázorňující válku (lev), mor (bazilišek), hlad (drak) a kacířství (had). Uprostřed nich byla umístěna kaplička s obrazem Panny Marie Rynecké ze 14. století. Socha Panny Marie byla v nadživotní velikosti, pravou nohou stála na hlavě draka s křídly (ďábla) – tedy ne klasicky na hadovi jakožto symbolu prvotního hříchu, ale na drakovi – antikristu. Ikonografická symbolika sloupu oslavovala úplné zničení protestantských kacířů, kteří zde mají podobu hadů a ďáblů.

Sloup byl vysvěcen 13. července 1652 za přítomnosti císaře Ferdinanda III., což značí, že šlo o záležitost mimořádného politického významu. Nápis na jeho podstavci zněl: *„Panně rodičce bez poskvrny prvotní počaté za obhájení a osvobození města zbožný a spravedlivý císař sochu postavil.“* Výmluvným svědectvím o tom, jaká symbolika byla sloupu přisuzována, je rytina barokního malíře Karla Škréty z roku 1661, na které je Mariánský sloup pojat jako duchovní střed sjednocené římskokatolické Evropy. Zobrazená mapa Evropy zřetelně ukazuje, kam až má sahat moc tohoto sloupu. Zahrnuje nejen jižní a jihozápadní římskokatolickou Evropu a střední Evropu obsazenou po Vestfálském míru, ale i pravoslavný východ a protestantský sever Evropy.

Josef Pekař, významný katolický historik, napsal pro *Pamětní list* vydaný Spolkem pro zbudování Husova pomníku k slavnosti položení základního kamene k Husovu pomníku na velkém Staroměstském náměstí v Praze dne 4. a 5. července 1903: *„Bude státi [Husův*

ZE SBORŮ | **Nové číslo časopisu Vrabčáci a vlaštovky**

S velkou radostí sdělujeme všem našim věrným čtenářům, že vyšlo zářijové číslo časopisu **Vrabčáci a vlaštovky.** Časopis vznikl v prvním chebském sboru pro potřebu nedělní besídky, ale postupně si našel svoje čtenáře mezi přáteli, ve sborech BJB, Církve bratrské, ale i v zahraničí v Rumunsku, Slovinsku, Švédsku, Argentině a v USA.

Malí i velcí čtenáři se mohou těšit na bohatý obsah, plný oblíbených rubrik i nových překvapení.

Určitě zaujme krásná a něžná povídka od Elišky *Malovaný hrneček*, která vypráví o nešťastné příhodě dětí o prázdninách u babičky, na kterou nikdy nezapomenou. Začínající školní rok nám připomene povídka *Vyslyšená modlitba* od Elišky, která všechny školáky určitě povzbudí. *Zpívánky* přinášejí dvě nové písničky a krásné povídání Sáry, které nám připomene nadcházející Díkůvzdání.

Kreslené vyprávění *O Mojžíšovi* dětem připomene, jaký měl Pán Bůh plán se svým lidem. Velká část obsahu je věnována tématu o křtu. Děti se seznámí s jeho významem, s historickými fotografiemi a vyprávěním, jak křty probíhaly v dobách pronásledování i dnes, a dozví se více o tom, *Co je to hřích* ve vyprávění babičky Růženky Sauerové.

Další velká část obsahu je věnována reportážím Elišky a Štěpy, které přinášejí fotografie z generálky a služby dětí na Den matek, ze služby v Domově seniorů i ze služby na konec školního roku, v tomto případě jsou fotografie doplněné i textem příběhu *Očima truhláře* od Elišky a Štěpy, který děti na konci školního roku zahráli.

Velcí i malí čtenáři se dočkají dalšího pokračování historického seriálu ze druhé světové války *Haló? Bože?* od Elišky. Situace Manuela a jeho kamarádky v koncentračním táboře je velmi dramatická. Nechybí ani oblíbené rubriky *Naše fotečky, Moje knížky, Tip na výlet, Omalovánky, Život Pána Ježíše, Naše kronika a Barny a jeho kamarádi.*

Novému číslu přejeme, aby svým čtenářům na celém světě přineslo radost, povzbuzení a Boží požehnání.

Eliška a Štěpa

Být otevřenější a srozumitelnější

S novým předsedou Výkonného výboru BJB Pavlem Coufalem nejen o jeho snech a cílech

Proč jste se rozhodl kandidovat na předsedu českých baptistů?

Již v minulosti mě někteří bratři povzbuzovali, abych kandidoval, ale vždy jsem odmítl s tím, že jsem povolán ke službě pastýře sboru. Když jsem byl před těmito volbami znovu osloven volební komisí, opět jsme se za to s manželkou modlili. Po rozhovorech s několika bratry a hledání Boží vůle jsem vnímal, že tentokrát mám být pro tuto službu otevřený. Mojí životní ambicí je, abych byl věrným služebníkem na tom místě, kde mě Pán povolá.

Jak jste prožíval své zvolení?

Neprožíval jsem žádnou euforii, v církvi nejde o pozice, služební postup nebo něco podobného. Chtěl by jim napomáhat k vzájemné spolupráci, lásce a jednomyslnosti.

Jaké si pro svou práci předsedy kladete cíle? V čem byste chtěl BJB změnit? Kam si přejete ji dovést? (Chápu, že v kongregačním systému je méně prostoru než v systému episkopálním, ale ptám se na vaše touhy.)

Jako předsedovi Výkonného výboru Bratrské jednoty baptistů mi nebyla svěřena autorita „nad" sbory. Jsme společenstvím místních sborů (církví), které samy pro sebe hledají před Pánem svoji cestu a které se spojily za účelem společné služby, evangelizace, vzdělávání či vytváření společenství.

Rád bych napomáhal tomu, aby mezi našimi sbory rostla vzájemná láska a jednomyslnost. Abychom vytvářeli skutečné duchovní společenství s Pánem Ježíšem Kristem v centru všeho, čím jsme a co děláme. Chtěl bych povzbuzovat k hluboké úctě k Pánu Bohu a jeho Slovu a k růstu nové generace učedníků Pána Ježíše. Jako celek BJB dlouhodobě početně neroste (některé sbory mírně rostou, jiné spíše stagnují) a my bychom měli s pokorou a v pokání přiznat, že se nevěnujeme svému poslání nést Kristovo evangelium okolnímu světu tak, jak bychom měli. Rád bych proto také napomáhal duchovnímu oživení stávajících sborů a zakládání nových společenství.

V čem chcete navázat na práci svého předchůdce Milana Kerna?

Milana Kerna si velmi vážím pro jeho věrnou a poctivou práci pro Pána Ježíše. Každý z nás má svá vlastní obdarování a je postaven do služby v měnícím se kontextu života církve a společnosti. Bratr Milan věnoval mnoho času návštěvám jednotlivých sborů a kazatelských stanic. Rád bych také osobně navštěvoval sbory, naslouchal „tepu církve", hovořil se staršovstvy, předával zkušenosti, zprostředko-

Předseda Výkonného výboru BJB bratr Pavel Coufal poskytl rozhovor časopisu Život víry. Rozhovor vyšel pod názvem **Být otevřenější a srozumitelnější** a s podtitulkem *S novým předsedou Výkonného výboru BJB Pavlem Coufalem nejen o jeho snech a cílech* v čísle 9/2017.

Bratr kazatel Coufal se v rozhovoru svěřuje, proč kandidoval na předsedu VV BJB i jak prožíval své zvolení.

Na otázku jak by chtěl BJB změnit a kam ji dovést odpovídá, že nemá autoritu nad sbory, protože místní sbory jsou svébytné a svéprávné církve, které samy hledají před Pánem svoji cestu.

Službu svého předchůdce na postu předsedy VV BJB bratra Milana Kerna hodnotí pozitivně, váží si ho pro jeho věrnou a poctivou práci a vyzdvihuje jeho úsilí být stále v kontaktu se sbory a jejich staršovstvy.

Na otázku, jak vnímá vážnost situace v BJB, která může vést k rozdělení a kde sílí křídlo radikálních kalvinistů, odpověděl neurčitě s tím, že očekává vzájemné rozhovory na různá témata, na které jsou rozdílné pohledy.

Život víry v kontextu vyhraněného postoje kalvinisticky orientovaných sborů vůči ekumeně zajímal i postoj předsedy VV BJB vůči ostatním církvím a případný vstup BJB do ČEA. Pavel Coufal na tuto otázku odpověděl:

„Myslím, že obecně máme s ostatními církvemi dobré vztahy. V různých městech se jednotlivé sbory zapojují do spolupráce s dalšími místními církvemi. Vždy to záleží na rozhodnutí konkrétního sboru, nakolik se v takové spolupráci angažuje. BJB je členem Ekumenické rady církví, není členem ČEA, ale několik jednotlivých sborů ano. Osobně bych si přál dále rozvíjet vztahy i spolupráci s českými evangelikálními církvemi."

V závěru vyjádřil touhu pomáhat sborům, aby se nenechaly zahltit interními problémy a konflikty, ale byly otevřenější a srozumitelnější pro lidi z necírkevního prostředí.

-krs-

pomník] na náměstí staroměstském, jemuž tak přibude veliký ukazatel bolestných kontrastů našich dějin. Bude státi nedaleko místa, na němž vítězný král trestal krvavě vzpouru našeho národa, vzpouru, k níž prvé základy položeny byly činností Husovou. A bude státi nedaleko místa, kde vypíná se pomník, oslavující toto vítězství legitimity a katolicismu nad kacířským královstvím, kde stojí socha P. Marie Vítězné. Je to táž socha P. Marie Vítězné, jen poněkud změněná a zvětšená, jež stojí na hlavním náměstí veselého a živého Mnichova a jejíž nápis děkuje přímo Bohorodičce za triumf bělohorský: Rex, regnum, regimen, regio, religio – restaurata sunt sub tuo praesidio."

Tak jako vysvěcení sloupu bylo politickou manifestací, stalo se i jeho svržení 3. listopadu 1918, krátce po vzniku Československé republiky, politickou demonstrací. Pamětník stržení sloupu, spisovatel a publicista Ferdinand Peroutka okomentoval celou událost takto: *„Lid upřímně pokládal stržení Mariánského sloupu za nezbytný výkon národní hrdosti. Mýlil se přitom poněkud v historických faktech, domnívaje se, že sloup byl postaven na oslavu vítězství nad Čechy na Bílé hoře. Sloup byl vztyčen teprve o třicet let později, na paměť uhájení Prahy před Švédy. Ale je pravděpodobno, že, i kdyby to byl věděl, lid by se sotva zarazil před tak jemným rozdílem: ať tomu bylo před třemi sty lety tak či onak, sloup byl pokládán za znamení hanby a za symbol Rakouska a násilné církve. V jistém smyslu měl lid pravdu i historicky: obhájení Prahy před Švédy znamenalo dokonání a zabezpečení protireformace a zajištění kořisti v Čechách."*

K aktu svržení sloupu se vyjádřil i první československý prezident Tomáš Garrigue Masaryk: *„Také se mi naskytla první charakteristická diplomatická zápletka: povalení mariánské sochy v Praze zavdalo Vatikánu podnět, aby na událost upozornil v Londýně. Nevím, v jaké formě se to stalo, neboť mi to nebylo notifikováno oficiálně. Neznal jsem podrobností, ale byl jsem si jist, že čin vznikl především z rozčilení politického, nikoliv náboženského, a tak jsem věc vyložil. Věděl jsem přece, jak odstranění této sochy často bylo požadováno, protože platila za pomník naší porážky na Bílé Hoře."* (Světová revoluce za války a ve válce 1914–1918) *„Když Pražané tu sochu odstranili, jsem rád, protože ta socha byla politickou potupou pro nás." (*Cesta demokracie I.*)*

Proti obnově Mariánského sloupu na Staroměstském náměstí se uvádějí argumenty různého charakteru: duchovní, (nábožensko-)politické či kulturně-estetické.

Některým evangelikálním křesťanům vadí primárně mariánský kult a mariánské sloupy obecně považují za projev modlářství. Do takto artikulovaných

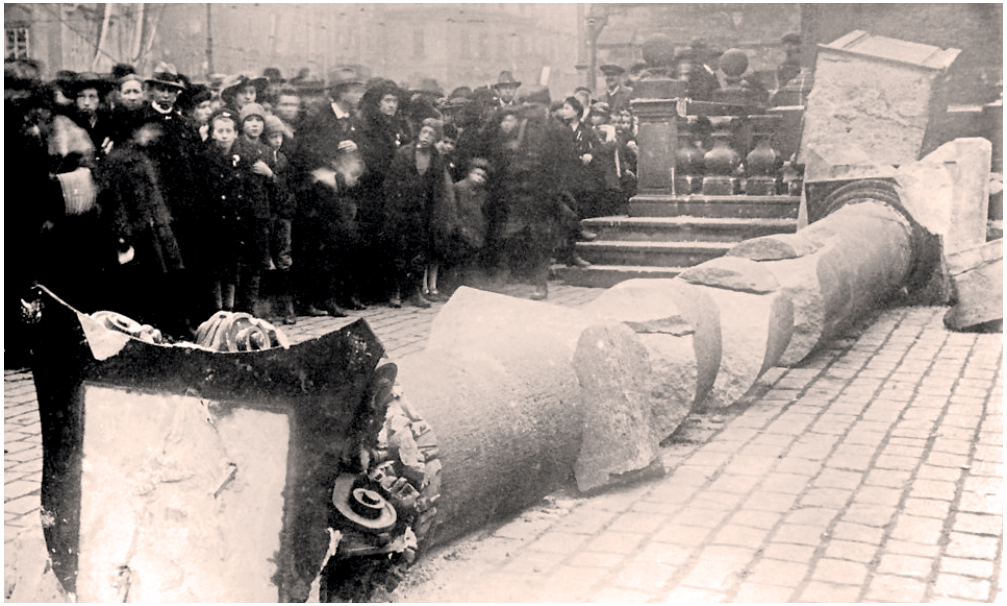

stanovisek se většina české společnosti nedokáže vcítit a někteří je vnímají jako obrazoborectví na způsob „Islámského státu“.

Politické argumenty akcentují, že sloup oslavoval politickou nadvládu Habsburků nad českým národem a stal se tak symbolem politické a ideologické totality. Úsilí o obnovu sloupu je v této perspektivě vnímáno jako snaha o přepisování českých dějin.

Nábožensko-politické argumenty zdůrazňují, že základním symbolickým poselstvím sloupu byla oslava vítězství katolicismu nad „kacířským“ královstvím. *„Je-li v současné době zdůrazňováno, že sloup byl poděkováním Ferdinanda III. „císaře zbožného a spravedlivého“ za ukončení třicetileté války, ikonografická symbolika původního sloupu především vyjadřovala oslavu úplného zničení protestantských „kacířů“ v podobě ďáblů. Sloup tedy vyjadřoval „konečné řešení“ české reformace, kdy po době relativní náboženské svobody v českých zemích zaručené Kutnohorským smírem (1485) a posléze Rudolfovým Majestátem (1609) nastalo období násilného vnucování katolicismu, jako jediného možného náboženství. Tato skutečnost vedla ke krutému pronásledování protestantů a zároveň k tomu, že během 17. a 18. století byly statisíce lidí, kteří nebyli ochotni podřídit své svědomí násilí, nuceny opustit vlast a odejít do exilu.“* (námitky spolku EXULANT)

Kulturně-estetické námitky vůči obnově sloupu poukazují na skutečnost, že se po výtvarné stránce nemůže jednat o kopii či restaurátorsky obnovené dílo, protože se nezachovala jeho původní podoba. V podstatě se má jednat o remake původního sloupu, napodobeninu, umělé baroko. S tím souvisí i otáz-

INFORMACE O PŘIJÍMACÍM ŘÍZENÍ A STUDIU OBORU

ZÁKLADNÍ INFORMACE O PŘIJÍMACÍM ŘÍZENÍ

Ke studiu jsou přijímáni uchazeči, kteří získali střední vzdělání s maturitní zkouškou a mají vážný zájem o sociální práci. Přijímací řízení probíhá formou **ústního pohovoru.**

Jsme církevní škola, náboženské vyznání však není podmínkou pro přijetí ke studiu.

Podat přihlášku a zúčastnit se přijímacího pohovoru mohou i ti, kteří budou konat v září náhradní či opravnou maturitní zkoušku. Ke studiu však mohou být přijati pouze podmínečně.

Přihlášku a další náležitosti k přijímacímu řízení naleznete na **www.dorkas.cz**.

Vzdělávací program:

75-32-N/08 Sociální a diakonická práce

Forma vzdělávání: **denní**
Školné: 3 000 Kč za semestr

Do naplnění kapacity probíhá během září dodatečné průběžné přijímací řízení.

Termíny přijímacích pohovorů domlouváme s jednotlivými uchazeči individuálně.

V případě zájmu volejte na telefonní čísla 585 208 813 nebo 605 290 536.

DORKAS

VYŠŠÍ ODBORNÁ ŠKOLA SOCIÁLNÍ A TEOLOGICKÁ – DORKAS

Blažejské náměstí 84/9
779 00 Olomouc

Telefon:
585 208 813 – studijní oddělení
585 208 814, 605 290 536

E-mail: **info@dorkas.cz**

www.facebook.com/dorkas.olomouc

www.dorkas.cz

POJETÍ A CÍLE VZDĚLÁVACÍHO PROGRAMU

Cílem tříletého denního vyššího odborného studia ve vzdělávacím programu **Sociální a diakonická práce** je příprava absolventů středních škol s maturitní zkouškou pro výkon profese **sociálního pracovníka**.

Pojetí a obsah akreditovaného vzdělávacího programu naplňuje Minimální standardy vzdělávání v sociální práci, jak je definuje Asociace vzdělavatelů v sociální práci.

Vzdělávací program je koncipován **multidisciplinárně** tak, aby se studenti naučili komplexnímu přístupu při řešení sociálních problémů.

Teoretickou výuku tvoří tři vzájemně se prostupující a doplňující složky: **odborné sociální** předměty, **všeobecně vzdělávací** předměty a **odborné teologické** předměty.

Podstatnou součástí výuky je **odborná praxe** u vašich potenciálních zaměstnavatelů – v širokém spektru sociálních zařízení. Probíhá v souvislých třítýdenních nebo měsíčních blocích. Celkový rozsah odborné praxe během studia činí **21 týdnů** (840 hodin).

Pomůžeme vám získat kvalifikaci pro výkon profese sociálního pracovníka v celém spektru sociálních institucí se zvláštním ohledem na možné působení v církevních charitativních organizacích – Diakonie, Charita, ADRA, Armáda spásy apod. Proto jsou do učebního plánu zařazeny i teologicky zaměřené předměty.

UPLATNĚNÍ ABSOLVENTŮ

Absolvent vzdělávacího programu „Sociální a diakonická práce“ je připraven k výkonu profese **sociálního pracovníka** s kvalifikací podle zákona 108/2006 Sb. o sociálních službách.

Uplatní se tedy všude tam, kde se provádí odborná sociální práce s jednotlivci, rodinami, skupinami, komunitami, a to v širokém spektru **sociálních institucí nejrůznějších zřizovatelů** (stát, kraje, obce, církevní a další neziskové organizace).

Studenti jsou připravováni též pro práci na úseku sociální práce **ve sféře veřejné správy**. Zde se mohou uplatnit jako sociální pracovníci v resortu práce a sociálních věcí, školství, zdravotnictví, vnitra i spravedlnosti.

Naši absolventi pracují převážně v oblasti sociálních služeb, sociální prevence a sociálního poradenství. Někteří z nich působí na pozicích nižšího či středního managementu.

Někteří absolventi na základě svých osobních dispozic a preferencí nacházejí své uplatnění v oblasti křesťansky orientovaných volnočasových, pastoračních či katechetických aktivit.

Absolventi školy Dorkas mají možnost na základě dohod s partnerskými vysokými školami získat v návazném zkráceném vysokoškolském studiu **bakalářské vzdělání**.

ka, co všechno by se ještě mělo na Staroměstské náměstí vracet (dostavba radnice, Krocínova kašna, pomník Jiřího z Poděbrad apod.).

„To, co tam bude postaveno, bude jakási představa, jak sloup vypadal, nikoli kopie, replika, ale napodobenina. Bude to z kamene, z kterého se české barokní mariánské sloupy nikdy nestavěly. Také to svým způsobem bude cizorodý prvek. Vedle Husa, kterého už asi nikdo nikdy neodstraní, bude sloup vlastně překážet a náměstí bude přeplněné. A navíc, původní sakrální náboj se sloupu stejně nikdy nevrátí.“ (prof. Vít Vlnas, historik specializující se na kulturu a umění baroka)

Ze stavební dokumentace je navíc zřejmé, že se schvaluje torzo památníku, neboť není zřejmé, jak by měly vypadat sochy andělů. Sochař Petr Váňa na svých webových stránkách napsal: *„Sochy andělů nejsou vytesané a bude trvat minimálně pět let, než je někdo vytvoří. Prosím o Vaši společnou diskuzi o smyslu a významu těchto čtyř soch. Možná by bylo dobré vytesat anděla, který zobrazoval boj s morem. Anděla, který zobrazoval boj s válkou. Anděla, který zobrazoval boj s bídou. Čtvrtého anděla navrhuji vytvořit tak, aby zobrazoval Smíření. Tato socha, tento anděl, by nesl v rukou kartuši s textem o současné události. Události ... smíření. Je to ta největší událost od roku 1918. Text napsal pan Kardinál Duka, a pokud budu mít sílu a čas, rád takovouto sochu anděla vytvořím.“*

Kontroverze o remake Mariánského sloupu jsou zápasem o veřejný prostor v symbolickém středu české země. Obávám se však, zda je většinově sekulární společnost schopna tomuto sporu porozumět ve všech jeho nuancích. Mnohým se to jeví pouze jako handrkování mezi dvěma náboženskými minoritami (část protestantů versus část katolíků), které oživuje dávné nesnášenlivosti.

Synod Českobratrské církve evangelické v roce 2012 v prohlášení k záměru znovupostavení Mariánského sloupu napsal: *„Společenství křesťanských církví, především těch, se kterými je spjata historie křesťanství v Čechách, však obnova sloupu citelně poškodí. Pro křesťanské církve, dnes již ve společnosti menšinové, bude tento krok s velkou pravděpodobností znamenat oslabení díla společného zvěstování evangelia a věrohodného nesení víry v Ježíše Krista, které jsou společnou věcí římskokatolické církve i církví ostatních. Zamýšlený krok nás vzájemně vzdálí, uvrhne zpět do minulosti a napomůže tomu, abychom na sebe znovu hleděli s větší nedůvěrou.“*

Tehdejší pražský primátor, Bohuslav Svoboda, na toto prohlášení odpověděl: *„Vášnivá diskuse o mariánském sloupu vedená do značné míry v ideologické poloze je dalším důkazem toho, jaké zlo napáchaly v minulém století ideologické výklady dějin i dalšího směřování Evropy. Diskusi o mariánském sloupu vidím proto jako příležitost se přes tyto ideologické spory povznést a vnímat jej především jako věc vzájemného pochopení, odpuštění a smíru.“*

Kouzlem nechtěného se koncem června sešla na svém prvním koordinačním setkání ekumenická komise pro české církevní dějiny 17. století. Klade si za

cíl najít cestu k pochopení tohoto období našich dějin, které je pro mnohé lidi v naší společnosti traumatizující, a chce se z rozhodnutí České biskupské konference a Ekumenické rady církví snažit hledat porozumění. Popřejme komisi, aby se výsledkem její práce nestal remake českých dějin nýbrž hlubší pochopení naší společné historii.

Výběr internetových zdrojů k tématu:
http://www.marianskysloup.cz
http://marianskysloup.info
http://veritas.evangnet.cz/mariansky-sloup
http://www.ceskatelevize.cz/ct24/archiv/1117236-mariansky-sloup
https://www.petice24.com/petice_proti_obnoveni_marianskeho_sloupu_na_staromstskem_namsti

Petr Hlaváček

ZE SVĚTA BAPTISTŮ | Bůh při díle na černomořském pobřeží

V jedné blíže neurčené řece na černomořském pobřeží Turecka se v červnu uskutečnil křest 25 nových křesťanů. Krom sedmi tureckých věřících byli křtěni uprchlíci z Iráku, Íránu a Afghánistánu.

Mezi pokřtěnými byla jedna turecká žena jménem Betul. Ta už čtyři měsíce podniká každou neděli téměř dvouhodinovou cestu přecpaným autobusem, aby mohla být přítomna obecenství ve sboru v Samsunu. Před dvěma lety, kdy bydlela v jiném městě, obdržela Nový Zákon. Pak se za pomoci sociálních sítí dostala do sboru v Samsunu a od té doby se tamějšího shromáždění účastní pořád. Zpočátku byla tichá a rezervovaná, časem se však stala součástí sborové rodiny.

Na rozdíl od mnoha jiných v Turecku, její rodina ji v nalezené víře vřele podporuje. A to i přesto, že sama dává jasně najevo, že se o tuto věc nezajímá. Její sestřenice a zároveň její nejmilejší přítelkyně jí na oslavu upekla koláč ve tvaru kříže. Koláč rozdaly všem členům rodiny a jen jeden z nich si nevzal. Jiní křesťané mají odlišnou zkušenost: rodina, přátelé a sousedé je ze svého středu vylučují.

Sborům v Bratrské jednotě baptistů v ČR
Církvím ekumeny v Liberci

V Liberci dne 8. 9. 2017

Drazí bratři a sestry v Kristu Ježíši, přijměte srdečný pozdrav od nás, z libereckého baptistického sboru. Přejeme vám vše dobré od Boha Otce a Pána Ježíše, syna Božího, který nám dal Ducha smíření a lásky. Po odchodu bratra kazatele Blahoslava Fajmona v létě minulého roku neměl náš sbor stálého kazatele. Jsme Pánu Bohu vděčni, že v současné době je tomu již jinak, neboť od srpna 2017 na uvolněné místo nastoupil nový služebník Slova, bratr kazatel Radek Pospíšil, který se svou rodinou přichází ze Žatce. Tímto vás srdečně zveme na instalační shromáždění, při němž bude bratr kazatel Radek Pospíšil oficiálně uveden do služby v našem regionu. Shromáždění za účasti zástupce Výkonného výboru BJB v ČR a za přítomnosti ekumeny se bude konat v neděli 15. 10. 2017 od 15.00 hod. v modlitebně našeho sboru na adrese Malé náměstí 7, Liberec. Prosíme zúčastněné zástupce jednotlivých církví o krátké oslovení přítomných. V případě, že se instalačního shromáždění zúčastníte, dovolujeme si vás zároveň požádat, abyste svoji účast předem potvrdili na e-mail baptisteliberec@gmail.com.

S přáním pokoje

David Hejzlar
za staršovstvo sboru

Zdá se, že nadešel čas, pokusit se o vzkříšení fotbalového turnaje, který od svého zrodu v 90. letech minulého století nese název OLECUP. Jako člen zakládajícího klubu AC NUMERO vyzývám vás, kdo patříte mezi příznivce futsalu, abyste se co nejdříve přihlásili k této myšlence. Pokud natuto výzvu zareaguje alespoň 8 týmů, které by chtěli získat trofej a rozdělit tučnou výhru, nechť se do **31. října 2017** nezávazně přihlásí na e-mail: *baptisteliberec@gmail.com*. Turnaj by se konal v Liberci nebo okolí patrně v dubnu/květnu 2018. Dle tradice bude otevřen jak týmům ze sborů BJB v ČR a SR, tak komukoliv jinému. Motto: Nenechte nad svým špekem zapadnout slunce!!!

Radek Pospíšil

Program shromáždění k 70. výročí sboru BJB v Žatci

9.30
Slavnostní shromáždění

12.30–14.00
Společný oběd

14.00
Společné posezení
Modlitebna, Sbor BJB Žatec, Lva Tolstého 1249

Na tureckém černomořském pobřeží je Bůh při díle! Krom těch, kteří se v poslední době začali hlásit k víře, slouží kazatel Orhan Pıçaklar spolu s dalšími pracovníky vězňům i uprchlíkům a věnuje se vzdělávání církevních vedoucích. Do služby se věrně zapojil zvláště jeden mladý muž jménem Tansel. Krom toho, že se věnuje různým sborovým úkolům, účastní se rovněž teologického vzdělávání organizovaného místním sborem. Připravuje se tak na činorodější úlohu při zakládání nového sboru v sousedním městě Ordu, do nějž je sbor v Samsunu zapojen.

A konečně samsunský sbor, který byl založen před 15 lety, pracuje na dokončení stavebního projektu, díky němuž bude mít ve městě trvalejší shromaždiště. Od chvíle, kdy se projekt rozjel, jsou sboru velkým požehnáním modlitby a podpora ze strany evropských baptistů. Modlete se za tento sbor, za jejich kazatele s rodinou, za to, aby sbor i nadále věrně a statečně plnil poslání, které mu dal Bůh pro černomořskou pobřežní oblast v Turecku. Modlete se za nové věřící v této oblasti, aby jim Bůh dával růst v poznávání jeho milosti. Modlete se za naplnění tělesných i duchovních potřeb uprchlíků. A konečně, modlete se za vzdělávání nových vedoucích a zakládání nových sborů v této oblasti.

Zdroj: www.ebf.org
Přeložila Ivana Kultová

Snímek poskytnutý samsunským sborem je z bezpečnostních důvodů rozostřen.

Koncil BWA konaný v Bangkoku v Thajsku ve dnech 5.–7. července 2017:

- Bere na vědomí, že v minulosti koncil BWA pravidelně připomínal globální baptistické rodině zlo moderního otroctví;
- Lituje smutné skutečnosti, že otroctví a obchodování s lidmi dnes stále ještě v téměř každé společnosti existuje;
- Truchlí nad hlubokými traumaty, která zakoušejí lidé, jenž jsou proti své vůli drženi a jsou nuceni se spoluúčastnit ekonomického, násilného či obdobného lidského jednání a vydírání pro vlastní přežití nebo pro zisk druhých;
- Odsuzuje ty, kteří se domáhají služeb, jenž tyto moderní formy otroctví pomáhají udržovat;
- Podporuje všechny legální a společenské iniciativy, které zabraňují šíření moderních forem otroctví a obchodování s lidmi;
- Pobízí baptisty ve světě, aby využívali rostoucího množství biblických, teologických a praktických prostředků a zdrojů určených ke vzdělávání o nespravedlnosti a zastávání se obětí otroctví a obchodu s lidmi;
- Vyzývá všechny baptistické svazy, církve i jednotlivce, aby se aktivně chopili příležitostí křesťanské služby a svědectví tím, že se postaví za práva těchto „nejmenších“, že budou usilovat o vymýcení otroctví a obchodování s lidmi, a budou pečovat o ty, na které má otroctví a obchodování s lidmi přímý dopad;
- Povzbuzuje baptisty ke spolupráci s jinými křesťany a všemi lidmi dobré vůle, kterým jde o ukončení této osobní, společenské a ekonomické nespravedlnosti.

- LKuc -

Dopady otroctví na jezídské dívky a ženy

Šestnáctiletá dívka jménem Souhaysla leží na matraci a sotva se hýbe. Má problém udržet zvednutou i hlavu. Její hlas je tak slabý, že téměř není slyšet. Teprve před měsícem skončilo pro mladou jezídku tříleté věznění, během něhož ji její únosce z řad Islámského státu týral a znásilňoval. Konec utrpení přinesl nálet na Mosul, díky němuž se dostala na svobodu. Její současný stav lze stručně popsat jako šok. „Tohle udělali našemu lidu,“ popisoval pro reportéry New York Times dívčin strýc Khalid Taalo.

Operace s cílem získat zpět město Mosul z rukou Islámského státu začala loňský rok. Podle iráckých úřadů bylo od té doby osvobozeno zhruba dvě stě žen, dívek a dětí z řad jezídské minority, které džihádisté unesli v době před třemi lety. I po osvobození se potýkají s těžkými psychickými následky. Ošetřující lékaři, podle reportáže New York Times, popisují dívky jako „velmi unavené“, „v bezvědomí“ nebo „v silném šoku a psychickém rozrušení“. Návrat do běž-

Knihtisk přispěl na sklonku středověku tak podstatně k šíření myšlenek církevní obrody, že se vůni tiskařské černi říká „kadidlo reformace“. Význam knihtisku v životě (nejen) protestantských církví se od dob Gutenbergových a Lutherových nijak nezmenšil. A nešlo jen o knihy či traktáty, nýbrž i periodické tiskoviny. Zdeněk R. Nešpor ve své práci *Století evangelických časopisů 1849–1948* s mírnou nadsázkou uvádí, že čeští protestanti, „lid knihy“, se v 19. století změnili v „lid časopisů“. V uvedeném období napočítal v Čechách a na Moravě celkem 33 protestantských časopisů.

Ani „Církev u víře pokřtěných křesťanů“ nemohla být výjimkou. První baptistické periodikum v českých zemích začalo vycházet v prosinci 1892 a jmenovalo se »Posel pokoje«. Vydavatelem a odpovědným redaktorem byl po celou dobu existence periodika Jindřich Novotný, první kazatel prvního českého baptistického sboru u nás. V nultém čísle shrnul důvody pro jeho vydávání takto: „Posel pokoje chce býti pomocníkem, třeba že jen slabým, ale opravdovým, který by na ten pravý zdroj pokoje pro člověka, totiž na Spasitele, Pána Ježíše poukazoval... Za tímto účelem bude přinášeti úvahy o pravdách Slova Božího, zprávy, týkající se šíření evangelia, dopisy, vztahující se ku křesťanskému životu a vůbec články [tohoto] druhu.“

První (formálně nulté) číslo »Posla pokoje« vyšlo 5. prosince 1892, první řádné číslo vyšlo pak 1. ledna 1893 a šlo o měsíčník. Vydáván byl do prosince 1911, vyšlo celkem 19 ročníků. Vydavatel chtěl umožnit, aby každý zájemce mohl časopis odebírat a proto bylo předplatné levné, ale i přesto byly počátky obtížné. Časopis odebírali věřící v Čechách, na Moravě, ve Slezsku, v Dolních Rakousích, Korutanech, ve Slovinsku, v Chorvatsku, Haliči, Bukovině, Bosně, na Slovensku, v Maďarsku, Německu, Polsku, Rusku a ve Spojených státech.

Časopis je cenným pramenem pro studium raných dějin baptismu u nás. Pomáhá nahlédnout nejen do vidění světa Jindřicha Novotného a prvních českých baptistů, ale také pochopit situaci malé svobodné církve v poslední fázi života Habsburské monarchie. Periodikum otiskovalo celou řadu textů, týkajících se vnitřního života církve nebo osudů významných církevních osobností. Můžeme zde najít také informace o vztazích českých baptistů se zahraničním.

Vydání »Posla pokoje« v prosinci 1911 bylo poslední. A bylo to také poslední číslo, které redigoval Jindřich Novotný. 14. ledna 1912 zemřel. První číslo následujícího 20. ročníku již neslo název »Chelčický«, s podtitulem *dříve Posel pokoje*. Skončila tak existence prvního baptistického periodika u nás a smrtí jeho vydavatele i počáteční etapa života jedné malé české protestantské církve.

Miroslav Franc

Na ukázku.

POSEL POKOJE.

Vychází **1. dne** každého měs. ve Vršovicích u Prahy.

Jeden Pán, jedna víra, jeden křest. Efezk. 4, 5.

Ospravedlněni tedy jsouce z víry, **pokoj máme s Bohem** skrze Pána našeho Jezukrista. Řím. 5, 1.

Nemajíť žádného pokoje, praví Bůh můj, bezbožní. Iz. 57, 21.

Předplatné ročně pro: Rakousko **60** kr. Německo 1 m. 20 pf. Rusko 1 rubl Ameriku 50 cents.

Ve Vršovicích u Prahy, dne 5. prosince 1892.

Proslov.

Když krátce chceme vyjádřiti všecko to zlo a neštěstí, které způsobil hřích lidský, tu zajisté že nejvhodnějším jest »nepokoj«; tak kdybychom krátce vyjádřiti chtěli celé to štěstí, které Spasitel milý, Pán Ježíš, svým příchodem a celým dílem vykoupení svého byl nám způsobil, tu zase krátce a jasně se to vyjádří slovem »pokoj«. Nepokoj, toť ten nešťastný stav člověka, ku Spasiteli neobráceného, a pokoj, toť to štěstí, kterého dosáhl ten, kdo na laskavé pozvání Pána Ježíše co hříšník k Němu, ku Spasiteli, se obrátil a v Něho uvěřil.

Potřeba pokoje jest cítěná věc ve všech vrstvách lidstva, a mnoho podniknuto za účelem dosažení pokoje. Proč ale tak malého výsledku se mnozí lidé dodělávají při tomto svém snažení? Odpověď na tuto otázku jest ta, že jen málokdo jde k tomu pravému zdroji dokonalého pokoje, ti ale — třeba že jich je velmi málo —, již tento pravý zdroj nalezli, a z něho pro svou duši pokoje navážili, ti těší se z toho pokoje, kterého duše jejich zakouší, a jejž svět ani dáti, ani vzíti nemůže.

»Posel Pokoje«, chce býti pomocníkem — třeba že jen slabým, — ale opravdovým, který by na ten pravý zdroj pokoje pro člověka, totiž na Spasitele, Pána Ježíše, poukazoval, a na dílo Jeho upozorňoval.

Za tímto účelem bude přinášeti úvahy o pravdách Slova Božího, zprávy, týkající se šíření evangelia, dopisy, vztahující se ku křesťanskému životu a vůbec články toho druhu, nimiž by nějak poslouženo býti mohlo k rozhojnění se v známosti a v lásce toho, který učedníky své pozdravil slovy »Pokoj vám«.

Aby mohl »Posel Pokoje« býti čten ve všech, Slova Božího žádostivých rodinách, a i v těch nejchudších, bude jeho předplatné co možná malé, a sice jen 60 kr. na rok.

„Posel Pokoje“ bude vycházeti jednou za měsíc.

ného života se pro ně zdá v tuto chvíli velmi vzdálený.

Svůj útěk ze zajetí popsala pro zpravodajský portál INFO.CZ i devatenáctiletá Lamíja Adži Bašárová, kterou unesli bojovníci takzvaného Islámského státu v létě 2014 poté, co celou její vesnici srovnali se zemí. Další měsíce pak dívka prožila v zajetí jako sexuální otrokyně. Postupně ji „vlastnilo“ několik vysoce postavených mužů. Ze zajetí unikla až na jaře roku 2016. „Byla jsem 20 měsíců v zajetí. O útěk jsem se pokusila několikrát, ale pokaždé mě chytili. Několik dní před tím, než se mi útěk opravdu povedl, se mi náhodou povedlo navázat kontakt s mými příbuznými v Kurdistánu. Svému strýci jsem řekla, že jsem ve městě Havídža, které se nachází několik kilometrů od Kirkúku, a poprosila ho, ať najde někoho, kdo by pomohl. Strýc našel v Havídže arabského pašeráka a zaplatil mu několik tisíc dolarů, aby pomohl mně a dalším dvěma dívkám,“ popsala dívka svůj útěk. „Jedné noci se nám opravdu povedlo utéct z domu, kde nás drželi. Bohužel při útěku na osvobozené území jedna z mých přítelkyň šlápla na ulici na nášlapnou minu a ta vybuchla. Obě mé kamarádky umřely a já byla zraněna,“ vyprávěla pro

IS – tzv. *Islámský stát*, je teroristická organizace, pro níž je přesnější používání výrazu *Daeš*, který nikým neuznané spojení Islámský stát nelegitimizuje. I když tato organizace si do svého názvu dává *Islámský*, jejími oběťmi se stali po dobu její existence kromě Jezídů a křesťanů také muslimové.

INFO.CZ. Podle informací OSN Islámský stát unesl na sedm tisíc jezídských žen a dívek. Dosud se pohřešuje asi polovina z nich.

Jezídi žijí na území Iráku především v oblasti pohoří Džabal Sindžár poblíž hranic se Sýrií. Na úpatí se nachází stejnojmenné město Sindžár. Podle Jezídů zde po potopě přistála Noemova archa. Právě sem upřela svůj zájem i teroristická organizace IS poté, co dobyla v roce 2014 významné irácké město Mosul. Jak početná je komunita Jezídů, se přesně neví. Některé zdroje uvádí 400 tisíc, jiné až dvojnásobek. V irácké populaci, která celkem dosahuje téměř 40 milionů lidí, jde o jedno až dvě procenta. Podle OSN zavraždili členové IS při dobývání severního Iráku až pět tisíc jezídských mužů.

V náboženství této minority se prolíná několik vlivů – islám, křesťanství, judaismus i zoroastrismus. Jezídé uctívají jednoho Boha a věří v sedm andělů. IS je proto označuje za polyteisty, tedy v očích této teroristické organizace velmi odsuzovanou skupinu. Používají pro ni dokonce označení uctívači ďábla. Etnicky patří Jezídi především ke Kurdům ze severního Iráku.

Markéta Žižková

GLOSA Kam se poděly ty starý zlatý časy?

Člověče, bylo ti oznámeno, co je dobré a co od tebe Hospodin žádá: jen to, abys zachovával právo, miloval milosrdenství a pokorně chodil se svým Bohem.

Micheáš 6,8

Ve filmu Skřivánci na niti, který se odehrává v padesátých letech, v době krutých persekucí, kdy byli lidé zatýkáni za maličkosti, se hlavní hrdina bezelstně odvažuje zeptat komunistického ministra kultury: „My bysme rádi věděli, kde je Mlíkař a kde je Profesor filosofie a vůbec, kam se poděly všechny ty zlatý starý časy, kdy si jeden druhýho vážil a kdy se lidi měli rádi.“

Jak nadčasová je to otázka! Dnes žijeme ve svobodné zemi a přesto jak neúprosně nás oslovuje právě dnes. Naše společnost velmi zhrubla. Sledujeme-li jednání politiků, vyjadřování celebrit i obyčejných lidí, bývá to často až neuvěřitelná vulgarita, hrubost a agresivní jednání, které nám média dnes a denně servírují. Nevychovaná ulice se stala normou pro vyjadřování názorů a jednání s lidmi.

Je mi smutno, když vidím, jak se my baptisté přizpůsobujeme tomuto světu a dopouštíme, aby se světská hrubost a agresivita usazovala v našich domovech, přelévala do našich sborů, do e-mailových korespondencí, facebookových komunikací a kulminovala ve vztazích v BJB.

Budeme-li parafrázovat úvodní otázku, tak bychom se měli ptát: „Kam se poděla Kristova láska a milosrdenství, kde je úcta k druhému a vůbec kam se

Štěpán Křivánek (nar. 1958) *od mládí slouží dětem v nedělní besídce, dorostu a mládeži 1. sboru BJB v Chebu. Věnoval se také sociální službě dětem v klubu GENESIS v projektu Občanského sdružení MOSTY. Spoluzakládal 2. sbor BJB v Chebu, kde také sloužil ve staršovstvu. S Eliškou Hrůzovou vydává sborový časopis pro děti Vrabčáci a vlaštovky. Je členem prvního sboru BJB v Chebu, kde slouží ve staršovstvu.*

poděly všechny ty zlatý starý časy, kdy si jeden druhýho vážil a kdy se lidi měli ve sborech a v BJB rádi?“

Sbor je naše duchovní rodina. Kazatelé především, protože jsou někdy nejvíc slyšet, ale také i my, ostatní členové sborů, neseme odpovědnost za to, jakou atmosféru v našich sborech a potažmo i v BJB vytváříme. V dnešním textu po nás Pán Bůh žádá tři věci:

- **Zachovávejme právo.** Respektujme platný právní řád BJB. Zachovávejme Ústavu BJB a naše Zásady a stanoviska, které jsme vstupem do svých sborů a vstupem sborů do BJB přijali a slíbili dodržovat. Neupírejme svým duchovním sourozencům ve svém sboru ani dalším sborům v BJB jejich právo na vlastní naslouchání Božímu Slovu a Duchu svatému. Neupírejme jim jejich odpovědnost před Pánem za svá slova i činy.

- **Milujme milosrdenství.** Mějme Kristovu lásku a slitování, cvičme se v empatii, vžívejme se do pocitů našich sourozenců v Kristu, nebuďme jako svět agresivní a nezraňujme je svým jednáním ani svými slovy.

- **Pokorně choďme se svým Bohem.** Pokora znamená potlačit své ego, neprosazovat to, co chce moje já, pokora vede k sebeobětování, k sebevydání pro druhé, pro jejich dobro a k jejich radosti. Neusilujme o dominanci nad druhými, nevnucujme jim svoje názory, ale mějme odvahu pokorně přijmout, že Pán Ježíš Kristus je svrchovaný Pán církve. Jenom Bůh zpytuje srdce každého z nás a bude spravedlivě soudit svůj lid.

Nezapomeňme na to, že máme odpovědnost sami za sebe. Jací jsme, takové budou naše sbory a taková bude i naše BJB. Máme odpovědnost před Bohem za své jednání, za svá slova i činy, za naše chování vůči ostatním. Važme si proto jeden druhého více než sebe a usilujme o to, aby v našich rodinách, v našem sboru i v celé BJB vládla Boží láska, právo, milosrdenství a pokora.

Abychom se jednou nemuseli dožít doby krutých teologických persekucí, kdy budou lidé ve sborech i celé sbory vylučovány pro svobodu svědomí, a kdy se budoucí neznámý mladý hrdina jednou snad odváží zeptat představené autority své církve: „My bysme rádi věděli, kde je Topolka a kde je Cvikov a vůbec, kam se poděly všechny ty zlatý starý časy, kdy si jeden druhýho v BJB vážil a kdy se lidi měli rádi.“

Štěpán Křivánek